

Chapter - Nine

अध्याय - नौ

Jesus" Favourite Preacher

येशूको मनपर्ने प्रचारक

प्रभु येशूको पनि मन पर्ने प्रचारक थिए भनी भन्दा तपाईंलाई अचम्भ लाग्न सक्छ । तपाईंलाई यो कुरा भनेकोमा पनि अचम्भ लाग्न सक्छ । प्रभु येशूको मन पर्ने प्रचारक लूथरन, मेथोडिष्ट, पेन्टिकोष्टल, एङ्ग्लिकन, वा प्रेस्बिटेरियन केही पनि थिएनन् । बरु उनी त व्याप्टिष्ट पो थिए । वास्तवमा हामीले उनलाई बप्तिस्मा दिने यूहन्ना भनेर चिन्दछौं । प्रभु येशूले उनको बारेमा भन्नु भयो, “साँचै म तिमीहरूलाई भन्दछु, स्त्रीबाट जन्मेकाहरूमा बप्तिस्मा दिने यूहन्नाभन्दा महान् अरू कोही भएको छैन” (मत्ती ११:११ क) ।

सबै मानिसहरू “स्त्रीबाटै जन्मेको” भए तापनि, अर्को तरिकाले भन्दा प्रभु येशूको बिचारमा बप्तिस्मा दिने यूहन्नाभन्दा महान् अरू कोही भएको छैन । प्रभु येशूले किन यस कुरालाई अनुमान लगाउने तरिकाले भन्न महसुस गर्नु भएको ? तथापि, यो बिचार गर्नु उचित हुन्छ, कि प्रभु येशूले यूहन्नाको आत्मिक गुणहरूको कारण उनको बारेमा उच्च ढङ्गले सौच्नुभएको थियो । यदि त्यसो हो भने, हामीले ती आत्मिक गुणहरूको बारेमा अध्ययन गरेर तिनीहरूको अनुकरण निश्चित रूपमा गर्नेछौं । मैले बप्तिस्मा दिने यूहन्नामा कम्तिमा पनि सातओटा गुणहरू पत्ता लगाएको छु जुन चाँहि प्रशंसनिय छन् । यूहन्नाको सेवकाइले अगमवक्ता र प्रचारकको सेवकाइको राम्रो प्रतिनिधित्व गरेको भए तापनि, सातवटै आत्मिक गुणहरू जुनसुकै सु-समाचारको हरेक सेवकको लागि उचित छन् । अब हामी यी सातवटा गुणहरूमध्ये प्रथम गुणको बारेमा विचार गरौं ।

John's First Quality

यूहन्नाको पहिलो गुण

“जब यरुशलेमबाट यहूदीहरूले पुजाहारीहरू र लेवीहरूलाई उहाँकहाँ “तिमी को हौ ?” भन्ने कुरा सोध्न पठाए, तब यूहन्नाको गवाही यो थियो । उनले स्वीकार गरे, अनि इन्कार गरेनन् र “म खीष्ट होइन” भनी स्वीकार गरे । तब तिनीहरूले उनीहरूलाई सोधे, “तब के, तिमी एलिया हौ ?” उनले भने, “म होइन ।” “के तिमी त्यो अगमवक्ता हौ ?” उनले जवाफ दिए, “होइन ।” तिनीहरूले उनलाई भने, “तिमी को हौ ? हामीलाई भन, र हामीलाई पठाउनेहरूलाई हामी जवाफ दिन सकौं । तिमी आफ्नो बिषयमा के भन्दै ?” उनले भने, “यशैया अगमवक्ताले भनेभैं, ‘परमप्रभुको बाटो तयार पार’ भनी उजाड स्थानमा कराउने एक व्यक्तिको म आवाज हुँ” (यूहन्ना १:१९-२३) ।

यूहन्नाले आफ्नो बोलावटलाई चिनेर त्यसैमा लागिरहनु कति महत्वपूर्ण कुरा हो । यदि तपाईं एक प्रचारक हुनु हुन्छ भने, तपाईंले पाष्टर हुन खोज्नु हुदैन । तपाईंले निराशा मात्रै पाउनु हुनेछ ।

तपाईंले आफ्नो बोलावटलाई कसरी जान्नु हुन्छ ? पहिले, तपाईंलाई बोलाउनु हुने प्रभुलाई खोजेर । दोस्रो, तपाईंका वरदानहरूको जाँच गरेर । यदि परमेश्वरले प्रचारक हुनको लागि बोलाउनु भएको छ भने, तपाईंलाई उहाँले त्यस कामको लागि सु-सज्जित पार्नु हुनेछ । अनि तेस्रो, अरुहरूले दिएको निश्चयताबाट जोहरूले तपाईंका वरदानहरूलाई थाहा पाएका हुन्छन् ।

एकचोटि तपाईंको बोलावटमा तपाईं निश्चित भइसकेपछि तपाईंले आफ्नो सम्पूर्ण हृदयले कुनै बाधालाई रोक्न नदिइक्कन त्यसैमा लागिरहनु पर्दछ । धेरैले परमेश्वरले तिनीहरूबाट चाहनु भएको काम गर्न उहाँलाई पर्खिरहेका हुन्छन् । नोआले जहाज बनाउन उहाँलाई पर्खेनन् ।

यसो भनिएको छ, कि सेवकाई भन्ने शब्दलाई काम भनेर उच्चारण गरिएको छ । शैतानले निश्चय पनि तपाईंको बोलावटलाई पूरा गर्नबाट रोक्ने प्रयत्न गर्दछ, तर तपाईंले त्यसको विरोध गरेर विश्वासद्वारा अगाडि बढ्नु पर्छ । धर्मशास्त्रले नबताए तापनि, तपाईं निश्चित हुन सक्नु हुन्छ, कि एकदिन यर्दन क्षेत्रमा यूहन्नाले प्रथमपल्ट प्रचार गर्न शुरु गरे । उहाँको पछिला श्रोताहरूको भीड पहिलाको भीडभन्दा धेरै सानो समूहमा थियो भन्ने कुरामा कुनै शंका छैन । मानिसहरूले उनलाई ठट्टामा उडाइदिए र उनले सतावटको अनुभव पनि गरेका थिए भन्ने कुरामा पनि तपाईं निश्चित हुन सक्नु हुन्छ । तिनको लक्ष्य भनेको आफ्नो परमेश्वरलाई खुशी पार्नु थियो, जसले उहाँलाई सेवकाइमा बोलाउनु भएको थियो । अन्तमा गएर तिनी सफल पनि भए ।

हामीले अनुकरण गर्नको लागि यूहन्नाको पहिलो आत्मिक गुण यो थियो : यूहन्नाले आफ्नो बोलावटलाई चिनेर त्यसैमा लागिरहे ।

John's Second Quality यूहन्नाको दोस्रो गुण

“त्यही समय बप्तिष्मा दिने यूहन्ना यहूदियाको उजाडस्थानमा आए र यसो भन्दै प्रचार गर्न लागे, “पश्चाताप गर, किनभने स्वर्गको राज्य नजीक आएको छ” (मत्ती ३:१-२) ।

निश्चय पनि प्रभु येशूले यूहन्नाको सामान्य सन्देशलाई उच्च रूपमा प्रमाणित गरी दिनु भयो, जसरी उहाँले पनि त्यही सन्देशलाई आफू जहाँ-जहाँ जानु भयो त्यहाँ-त्यहाँ प्रचार गर्नु भयो (हेर्नुहोस् मत्ती ४:१७) । यूहन्नाले मानिसहरूलाई पश्चाताप गर्नको लागि बोलाउँयेपापको जीवनबाट धार्मिकताको जीवन तर्फ फर्कन । तिनलाई थाहा थियो, कि परमेश्वरसँगको सम्बन्ध पश्चातापबाटै सुरु हुन्छ र जो जसले पश्चाताप गर्दैन, त्यो नरकमा फालिनेछ ।

धेरै आधुनिक प्रचारकहरूले जस्तो यूहन्नाले कहिले पनि परमेश्वरको प्रेमको बारेमा उल्लेख गरेर प्रचार गरेनन् । न ता तिनले मानिसहरूको “महसुस गरिएको खाँचोहरू” को बारेमा नै “प्रभु येशूलाई ग्रहण गर्ने” अर्थ बिहीन प्रार्थना गर्न लगाए, जसले गर्दा तिनीहरूले “प्रशस्तताको जीवन” को अनुभव गर्न सक्ये । तिनीहरू असल मानिसहरू हुन् जसलाई विशेष गरेर परमेश्वरले स्वर्ग लैजान चाहनुहुन्छ भन्ने कुरामा विश्वास गर्नको निमित्त तिनले मानिसहरूलाई नेत्रत्व गरेनन् । बरु उनले तिनीहरूलाई परमेश्वरले जुन प्रकारले हेर्नुहुन्थ्यो त्यस प्रकारले तिनीहरूलाई हेरे, बिद्रोहीले तिनीहरूले गरेको पापको अनन्त दण्ड भोग्ने खतरामा छन् भनी चेतावनी दिए । तिनले प्रभावशाली रूपमा आउनेवाला क्रोधको बारेमा

तिनीहरूलाई चेतावनी दिए । यदि तिनीहरूले आफ्ना हृदय र कामहरू परिवर्तन गरेनन् भने तिनीहरूले दण्डाज्ञा पाउनेछन् भनेर तिनले तिनीहरूलाई निश्चित रूपमा बुझाई दिए ।

त्यसैले हरेक चेला बनाउने सेवकले अनुकरण गर्नुपर्ने योग्यको यूहन्नाको दोस्रो गुण यो हो, पश्चाताप परमेश्वरसँगको सम्बन्धमा पहिलो कदम थियो भनी यूहन्नाल घोषणा गरे ।

John's Third Quality यूहन्नाको तेस्रो गुण

“यूहन्नाले उँटका रौंको वस्त्र लाउँथे र कम्मरमा छालाको पटुका बाँध्ये, तिनको खानेकुरा सलह र बनमह थियो” (मत्ती ३:४) ।

यूहन्ना अहिलेका आधुनिक “उन्नतिको बारेमा प्रचार गर्ने प्रचारकहरू” को चित्रमा निश्चय पनि सुहाउँदिलो प्रचारक थिएनन् । तिनीहरूले वास्तवमा, तिनीहरूको मण्डलीको मञ्चमा यूहन्ना जस्तो मानिसलाई कहिले पनि अनुमति दिईनन्, किनभने तिनले सफलताको भूमिका निभाउँदैनन् । यद्यपि, यूहन्ना साँचो परमेश्वरका जन थिए, जसले पृथ्वीमा धन सम्पत्ति थुपार्ने इच्छा गरेनन् अर्थात परमेश्वरले हृदयलाई हेर्नु हुन्छ भन्ने जानेर बाहिरी रूपद्वारा मानिसहरूलाई प्रभाव पार्ने काम गरेनन् । तिनी सामान्य रूपमा जीवन विताउँथे, र तिनको अभिप्राय पैसा कमाउनु थियो भनेर कहिले पनि देखेनन् । संसार भरिका धेरै आधुनिक सेवकहरूको लागि यो कति भिन्नै कुरा थियो, जोहरूले आफ्नो व्यक्तिगत फाइदाको लागि सु-समाचारको प्रयोग गर्दछन् । अनि जसै तिनीहरूले प्रभु येशूको प्रतिनिधित्व गलत तरि काले गर्दछन्, तब तिनीहरूले खीप्टको कारण ठूलो हानी भोग्नु पर्दछ ।

प्रभु येशूलाई मन पर्ने प्रचारक हुनको लागि यूहन्नाको तेस्रो गुण यस्तो थियो : यूहन्नाले सामान्य जीवन विताए ।

John' Fourth Quality यूहन्नाको चौथो गुण

“यसकारण तिनीसँग (यूहन्नासँग) बप्तिस्मा लिन आउने भीङ्डहरूलाई तिनले भने, “ए सर्पका बच्चा हो, आइलाग्ने क्रोधबाट भाग्न तिमीहरूलाई कसले चेतावनी दियो ? यसकारण पश्चाताप सुहाउँदो फल फलाओ र तिमीहरू आफै हाम्रा पिता अब्राहम हुन् भन्न पछि नलाग, किनभने म तिमीहरूलाई भन्दछु, परमेश्वरले यी दुंगाहरूबाट अब्राहमको निम्ति सन्तान उत्पन्न गर्न सक्नु हुन्छ” (लूका ३:७-८) ।

जसै यूहन्नाको सेवकाइले धेरै मानिसहरूलाई छुँदै सुरु भयो, तिनले आफ्नो सन्देशसित कहिले पनि सम्झौता गरेनन् भन्ने कुरा स्पष्ट छ । यूहन्ना मानिसहरूको अभिप्रायको बारेमा अलिक शंकालुसमेत भएको हुनु पर्छ । जसै मानिसहरूले बप्तिस्मा लिए तिनीहरू केही लोकप्रिय होइन्छ, कि भनी सोच्न थालेको कुरा तिनले थाहा पाए । शास्त्री र फरिशीहरू पनि यर्दनतिर आइरहेका थिए (हेर्नुहोस् मत्ती ३:७) । धेरै मानिसहरू भीड़मा जम्मा भएको देखेर तिनलाई डर पनि लागेको थियो । त्यसैले तिनले त्यहाँ आउने सबैलाई तिनीहरूमा आउने

छ्लपूर्ण कुराहरूबाट जोगाउन तिनले भरभगदुर प्रयत्न गरे । तिनले कसैलाई पनि बप्तिष्माको कार्यले उद्धार गर्नसक्छ भन्ने सोच-विचार गरेको चाहेनन्, अर्थात पश्चाताप गरेर मात्रै मानिसहरू नरक जानबाट बाँच्नेछन् भन्ने कुरा कसैले पनि सोचुन् भन्ने चाहना गरेनन् । साँचो पश्चातापले आज्ञापालनको फल फलाउँछ भनी तिनले चेतावनी दिए ।

यसको अतिरिक्त धेरै यहूदीहरूले तिनीहरूको शारीरिक बंशजबाट नै उद्धार पाउने छन् भनी सौंचेको कारणले यहून्नाले तिनीहरूले गरेको त्यस आशाको व्यर्थतालाई छर्लङ्ग पारिदिए ।

यहून्नाको चौथो प्रशंसनिय गुण यो हो : तिनले मानिसहरूलाई सत्य कुरो बताउनको लागि सकेसम्म प्रेम गरे । तिनले कहिले पनि अपश्चातापी र अपवित्र मानिस स्वर्ग जानसक्छ भनेर निश्चयता दिलाएनन् ।

John' Fifth Quality यहून्नाको पाचौं गुण

यहून्नाले कसैलाई पनि धोकामा पर्न नदिइकन, पश्चाताप नगरिकन आएको कुनै पनि व्यक्तिलाई बप्तिष्मा दिएनन् । तिनले “आफ्ना पापहरू स्वीकार गरेका” मानिसहरूलाई मात्र बप्तिष्मा दिए (मत्ती ३:६) । आउने मानिसहरूलाई तिनले यसरी चेतावनी दिए :

“अहिले नै रुखको फेदमा बन्चरो परिसकेको छ, यसकारण असल फल नफलाउने हरेक रुख काटी ढालिन्छ र आगोमा फालिन्छ । ..... उहाँको निफन्ने नाङ्गलो उहाँकै हातमा छ र उहाँले आफ्ना खलालाई पूरै सफा पार्नु हुनेछ र आफ्नो गहुँ धनसारमा जम्मा गर्नु हुनेछ, तर भुसज्जिचाँहि ननिभ्ने आगोमा जलाउनु हुनेछ” (मत्ती ३:१०, १२) ।

परमेश्वरको राज्यमा आत्माहरू बचाउनुको साटो आफ्नै लोकप्रियता बढाउन खोज्ने धेरै प्रचारकहरूले प्रायः जसो प्रचार गर्न नचाहेको नरकको सत्यताको विषयलाई यहून्नाले मानिसहरूको बीचमा भन्न कहिले डराउँदैनथे । न त यहून्नाले हामीले डाँडाको उपदेशमा खोष्टले प्रचार गर्नुभएको कुरा पत्ता लगाएको विषयवस्तुलाई धोषणा गर्न नै चुके - पवित्रजन मात्रै परमेश्वरको राज्यमा प्रवेश गर्नेछ । जोहरूले असल फल फलाउँदैनन्, तिनीहरू आगोमा फालिने छन् ।

यदि यहून्ना आज जीवित भएको भए, धेरै खीष्टियनहरूद्वारा “नरकको आगो र गन्धकको प्रचारक”, “अन्धकार र सत्यानाशको अगमवक्ता”, “हराएका आत्माहरू नखोज्ने”, अर्थात “स्वधार्मिक” भनेर भपारिने थिए होला भन्ने कुरामा कुनै शंका छैन । तरै पनि यहून्ना प्रभु येशुको मनपदा प्रचारक भने अवश्य थिए । तिनको पाचौं गुण : यहून्नाले नरकको बारेमा प्रचार गरे र कस्तो प्रकारका मानिसहरू त्यहाँ जानेछन् भनेर स्पष्ट पारिदिए । चाखलागदो गरी लूकाले यहून्नाको सन्देशलाई “सु-समाचारमा उल्लेख गरी दिए ।

John' Sixth Quality

यूहन्नाको छैटौं गुण

यूहन्ना शक्तिशाली ढङ्गमा परमेश्वरले चलाइएका व्यक्ति भए तापनि, भीँडहरूको सामु लोकप्रिय भए ता पनि, तिनलाई थाहा थियो, कि तिनी प्रभु येशूको तुलनामा केही पनि होइनन् अनि त्यसैकारण तिनले सँधै आफ्नो प्रभुलाई उचाल्ने काम गरे :

“मचाँहि ता तिमीहरूलाई पश्चातापको लागि पानीले बप्तिष्मा दिन्छु, तर मपछि आउनु हुने मभन्दा अभ शक्तिशाली हुनु हुन्छ, जसको जुता बोक्ने योग्यको म छुइन, उहाँले तिमीहरूलाई पवित्र आत्मा र आगोले बप्तिष्मा दिनुहुनेछ” (मत्ती ३:११)।

याम्रो समयका सेवकहरूले प्रायः गरेर अति नै धेरै अहंकार पूर्ण प्रदर्शन गरेको बिपरित यूहन्नाको स्व-मूल्यांकन कति राम्रो गरी खड़ा भएको छ। तिनीहरूको रङ्गीन पत्रिकाहरूमा प्रत्येक पृष्ठमा फोटोहरू हुन्छन्, जहाँ प्रभु येशूको बारेमा बिरलै रूपमा उल्लेख गरिएको हुन्छ। तिनीहरू मयूरभैं तिनीहरूको मण्डलीको मञ्चमा नाँचछन् र तिनीहरूका मानिसहरूको आँखाको सामुन्ने आफैलाई उचाल्दछन्। तिनीहरू बेढङ्कका, पहुँच नभएका, र आफै स्वार्थी महत्वले भरिएका मानिसहरू हुन्। कसै-कसैले त स्वर्गदूतहरू र परमेश्वरसमेतलाई पनि आज्ञा गर्दछन्। तर पनि यहन्नाले त आफूलाई प्रभु येशूको जुता बोक्न पनि म लायकको छुइन भनी बिचार गर्दछन्, एउटा तुच्छ दासले गर्ने काम त्योभन्दा के हुन सक्छ र ? तिनले प्रभु येशू बप्तिष्मा लिन आउनु हुँदा आपत्ति जनाएका थिए र प्रभु येशू नै खीष्ट हुनु हुन्छ भनेर एकपल्ट थाहा पाइसकेपछि, तिनले उहाँतिर देखाउदै सबलाई “संसारको पाप उठाई लैजाने, परमेश्वरका थुमा” उहाँ नै हुनु हुन्छ भनी घोषणा गरे (यूहन्ना १:२९)। “उहाँ बढनु, तर मचाँहि घटनु पर्दै” भन्ने यूहन्नाको नम्र उद्देश्य बन्यो (यूहन्ना ३:३०)।

यूहन्नालाई प्रभु येशूको मनपर्दो प्रचारक हुन मद्धत गर्ने तिनको छैटौं गुण यो थियो : यूहन्नाले आफैलाई नम्र तुल्याए र प्रभु येशूलाई उचाल्ने काम गरे। तिनको आफैलाई उचाल्ने खालको इच्छा थिएन।

John' Seventh Quality यूहन्नाको सातौं गुण

आधुनिक प्रचारकहरूले प्रायः जसो गरेर व्यापक रूपमा अस्पष्ट बोल्दून्, नत्रता तिनीहरूले जो सुकैलाई पनि अप्रशन्न बनाई दिन्छन्। “परमेश्वरले हामीले ठीक काम गरेको चाहनु हुन्छ” भनेर प्रचार गर्नु कति सजिलो छ। आ त्यस्तो प्रकारको प्रचारलाई साँचो र झूटो खीष्टियनहरूले “आमेन” भन्दछन्। धेरै प्रचारकहरू पनि मण्डलीभित्र उल्लेख भएको त्यस्तै खाले जुनसुकै पापहरूलाई तिरस्कार गरेर संसारका कलंकित पापहरूमा निरन्तर रूपले राग अलाप्ने काम गरेको सजिलै पाउन सकिन्छ। उदाहरणको लागि, तिनीहरू अस्लील पत्र-पत्रिकाहरूको बिरुद्ध क्रोधित हुन सक्छन्, तर तिनीहरूका इलाकाका बासिन्दाहरूले संकलन गरेका र खिचेका अस्लील भिडियोहरू र डिभिडी हरूको बारेमा उल्लेख गर्ने आँट गर्दैनन्। मानिसको डरले तिनीहरूलाई फन्दामा पारेको हुन्छ।

जे भए तापनि, यूहन्नाले बिशिष्ट प्रकारले प्रचार गर्न हिचकिचाएनन्। लूकाले यसरी विवरण दिन्छन् :

“मानिसहरूले यूहन्नालाई सोधे, “त्यसो भए के गर्ने ?” तिनले उनीहरूलाई जवाफ दिए, “जससँग दुइवटा दौरा छन्, त्यसले नहुनेलाई एउटा दिइहालोस् र जससँग खानेकुरा छ, त्यसले पनि त्यसै गरोस् ।” कर उठाउनेहरू पनि बप्तिष्मा लिन आए अनि तिनलाई सोधे, “गुरुज्यू हामीले के गर्ने ?” तिनले उनीहरूलाई भने, तिमीहरूलाई खटाएको भन्दा बेसी नलेओ ।” सिपाहीहरूले पनि सोधे, “हामीले चाँहि के गर्ने ?” तिनले उनीहरूलाई भने, “कसैमाथि अत्यचार गरेर, र भूटो दोष लगाएर नलुट, आफ्ना तनखामा सन्तुष्ट रहो” (लूका ३:१०-१४) ।

चाखलागदो कुरो यो छ, कि यूहन्नाले दिएको छवटा निर्देशनहरूमध्ये पाँचवटा निर्देशनले रूपैयाँ पैसा वा भौतिक कुराहरूको बारेमा केही कुरा गर्नको लागि भनेको छ। यूहन्नाले सुनौलो नियम र दोस्रो ठूलो आज्ञासँग सम्बन्धित भण्डारेपनको बारेमा प्रचार गर्न डराएनन् । न त यूहन्नाले त्यस्तो प्रकारको “भारी” विचारधाराको लागि नयाँ विश्वासीहरू तयार भएकै छैनन् भनेर तिनीहरू तयार होउन्जेल धेरै वर्षसम्मै पर्खे । परमेश्वर र धन दुवैको सेवा गर्न असम्भव छ भन्ने कुरालाई तिनले विश्वास गरेका थिए अनि त्यसैले गर्दा भण्डारेपन धेरै सुरुदेखि नै प्राथमिक महत्वको हुन गयो ।

यसले एउटा अर्को बुँदामा ल्याइदिन्छ । यूहन्नाले निरन्तर रूपमा बाहिरी देखावटी रूपमा पहिरन लगाउने र अरू पवित्रताको विषयलाई लिएर साना कुराहरूमा ठूला कुराहरू गरेनन् । तिनी “व्यवस्थाका गहकिला विषयहरू” मा केन्द्रित भए (मत्ती २३:२३) । तिनले आफ्नो छिमेकीलाई आफैलाई भैं प्रेम गर्नु पर्छ र अरूहरूले आफूलाई जस्तो व्यवहार गरुन् भन्ने इच्छा गरिन्छ त्यस्तै व्यवहार तिनीहरूलाई पनि आफूले गर्नु पर्छ, मतलब आधारभूत आवश्यकतामा परेकाहरूलाई आफ्नो खानेकुराहरू र लत्ता कपडाहरू बाँडचुँड गर्नु, अरूहरूसँग इमान्दार व्यवहार गर्नु र हामीहरूसँग जे छ, त्यो कुरामा सन्तुष्ट हुनु हो ।

यूहन्नालाई प्रभु येशूको प्रिय बनाउने यो सातौं गुण थियो : तिनले व्यापक रूपमा अस्पष्ट प्रचार गरेनन्, तर परमेश्वरलाई मानिसहरूले भण्डारेपनसँग सम्बन्धित कुरामा समेत प्रशान्त पार्नु पर्छ भन्ने कुरामा विशिष्ट रूपमा जोड़ दिए । अनि जुन कुरो महत्वपूर्ण थियो, त्यसै कुरामा तिनी केन्द्रित भए ।

In Conclusion निष्कर्षमा

वास्तवमा, पाष्टर वा शिक्षकको सेवकाई यूहन्नाको जस्तो थियो, त्योभन्दा विषयको कुराको फराकिलो श्रेणीद्वारा चित्रण गरिन्छ । यूहन्नाले अपश्चातापीहरूलाई प्रचार गरिरहेका थिए । पाष्टरहरू र शिक्षकहरूले प्राथमिक रूपमा पहिले नै पश्चाताप गरिसकेकाहरूलाई सिकाइरहेको हुनु पर्छ । तिनीहरूको शिक्षा प्रभु येशूले आफ्ना चेलाहरूलाई भन्नुभएका कुराहरू र नयाँ करारका पत्रहरूमा लेखिएका कुराहरूमा आधारित हुन्छन् ।

यद्यपि, हामी धेरैजसो हाम्रा श्रोताहरू को हुन् भनेर ठीक प्रकारले चिन्त असफल हुन्छौं, र आज प्रायः गरेर पापीहरूलाई तिनीहरू पनि सन्तहरू हुन्, कि जस्तो गरेर प्रचार गरिएको जस्तो लाग्छ । मानिसहरू मण्डली भवनमा बसिरहेको कारणले हामीले तिनीहरूलाई मुक्तिको निश्चयता दिने हो भन्ने मात्रै होइन्, विशेष गरेर यदि तिनीहरूको जीवन संसारका

मानिसहरूभन्दा अलग भए मात्र हामीले तिनीहरूलाई मुक्तिको निश्चयता दिनु पर्छ । आज मण्डलीको पुलपिटबाट प्रचार गर्न लाखौं “बप्तिष्मा दिने यूहन्नाहरू” को खाँचो छ । यो चुनौतीमा के तपाईं उठ्नु हुनेछ ? के तपाईं प्रभु येशूलाई मन पर्ने प्रचारकहरूमध्येको एउटा प्रचारक हुनु हुनेछ ?